

Ἐν Ἀθήναις ἡ 9^η Οκτωβρίου 1969

ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ ΕΙΣΑΓΓΕΛΥΣ

ιθ. πρωτ. Γνωμ. 19

Π ρ ό ς

Τό Ἀρχηγεῖον Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς

Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἐχομεν τήν τιμήν νά γνωρίσωμεν ὅτι περὶ τοῦ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. 8/1 /13α' /3/9/1969 ὑμετέρῳ ἐγγράφῳ θιγομένου ζητήματος ἡ γνώμη ἡμῶν εἶναι ἡ ἀκόλουθος:

Κατ' ἄρθρον 117 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ/τος 3365/1955 "περὶ Κώδικος Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς" αἱ μετὰ τῶν Δικαστικῶν Ἀρχῶν σχέσεις τῶν βαθμωδῶρων τῆς Χωροφυλακῆς ὡς ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων καὶ Δημοσίων Κατηγόρων, ρυθμίζονται ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Διονομίας, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Σώματος. Κατ' ἄρθρον 114 παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ Ν.Δ/τος ἀρμόδιοι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀνακριτικῶν καθηόντων εἶναι ἅπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ διοικοῦντες ἀνθυπασπιστὰί καὶ ὑπαξιωματικοὶ Χωροφυλακῆς. Οἱ τοὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ παρὰ Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελέως ἐνεργοῦσι κατὰ παραγγελίαν μὲν τούτου προανάκρισιν ἢ προκαταρκτικὴν ἐξέτασιν, αὐτεπαγγέλτως δέ προανάκρισιν εἰς τὰς περιπτώσεις ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐγκλήματος ἢ καθ' ἅς ἐπίκειται κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς.-

Ἐξ ἄλλου κατ' ἄρθρον 9^η τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν

Δικαστηρίων, ὡς ἐτροποποιήθη δι' ἄρθρου 3 τοῦ Ν.616/1948, πᾶς Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν, ὡς πρὸς τὸν παρ' αὐτῷ ἀντεισαγγελέα, πρὸς ὅλους τοὺς ἀνακριτικούς ὑπαλλήλους, δικαστικούς γραμματεῖς, συμβολαιογράφους καὶ κλητῆρας τῆς περιφέρειας τοῦ ἔχει κατ' ἐξοχὴν δικαίωμα: 1.- νὰ δίδῃ ὁδηγίας 2.- νὰ προσδιορίζῃ προθεσμίας πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν εἰς αὐτοὺς διδομένων ὁδηγιῶν καὶ ἄλλων διαταγῶν, 3.- νὰ τοὺς διατάσῃ νὰ διέπουν πρεπόντως τὸ ἔργον των, ἂν ὀλιγώρῳ ἔχῃσι περὶ τοῦτου ἢ ἂν ἄλλως τὸ ἐποποιῶνται, 4.- νὰ τοὺς ἐπιπλήτῃ καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς αὐτοὺς πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 6.000 (μετὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῆς δραχμῆς μέχρι δραχμῶν 6). Κατὰ τὸ ἄρθρον 33 παρ. 1 τοῦ Κ.Π.Δ. ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ κατὰ παραγγελίαν τοῦ παρὰ Πλημμελειοδικαίως Εἰσαγγέως γίνεται ἡ προανάκρισις καὶ ἡ προκαταρκτικὴ ἐξέτασις α') ὑπὸ τῶν πταισματοδικῶν καὶ τῶν Εἰρηνοδικῶν, β') ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ὅταν δέν εὑρίσκωνται ἀξιωματικοὶ ὑπὸ τῶν ἐκεῖ διοικούντων ὑπαξιωματικῶν καὶ γ') ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐχόντων βαθμὸν τοῦλάχιστον ἀρχιφύλακος. Τέλος κατ' ἄρθρον 243 παρ. 1 τοῦ Κ.Π.Δ. ἡ προανάκρισις ἐνεργεῖται παρὰ παντὸς ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου μετὰ προηγουμένην ἔγγραφον παραγγελίαν τοῦ Εἰσαγγελέως, παρὰ δέ τοῦ ἀνακριτοῦ εἰς τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὁρισμένας περιπτώσεις.-

Ἐν τῶν προαναφερομένων διατίξεων ἡ τοιαύτη τοῦ ἄρθρου 117 παρ.1 τοῦ Ν.Δ/τος 3365/55, ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν βαθμοφόρων τῆς Χωροφυλακῆς, ὡς ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, ὧν αἰσχέςσεις μετὰ τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν εἰδικῶς ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν λοιπῶν, προαναφερομένων ὡσαύτως, διατίξεων τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων τοῦ Κ.Π.Δ, καὶ τοῦ ρηθέντος ἄρθρου 114 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ.3365/55.

Κατ' αὐτὰς οἱ ἐν λόγῳ τελοῦσιν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Εἰσαγγελέως, παραγγέρονται ὑπ' αὐτοῦ, ἐλέγχονται, οὐ μὴν ἀλλὰ

καί τιμωροῦνται ὑπό μόνου τούτου διά τὰς ἐλαφρότερας πειθαρχικάς παραβάσεις τῶν ἀνατεθειμένων αὐτοῖς καθηκόντων. Ὡς πρὸς τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν των (ὡς ἀνακριτικῶν ὑπάλληλων) διαγράφεται ὑπὸ τῶν προαναφερθεισῶν διατάξεων πλήρως ἔνταξις αὐτῶν εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς ἀσκούσας τὸ δικαίωμα τῆς διευθύνσεως τῆς ὑπ' αὐτῶν ἐκτελουμένης προανακρίσεως, οὐ ἐλέγχου καὶ τῆς τιμωρίας τῶν κατ' αὐτὴν παραβάσεων ἐπιμελείᾳ τοῦ παρ' αὐτοῖς Εἰσαγγελέως, ὡς καὶ διὰ τοῦ λοιποῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, πρὸς τοὺς ὁποίους πλήρως ἐξομοιοῦνται, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοιούτων ἔργων των, ἐν ἄρθρῳ 97 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, ἐν ᾧ ὁποῖα ῥητῶς καταλέγονται μετὰ τῶν δικαστικῶν γραμματέων, συμβολαιογράφων καὶ κλητήρων. Καὶ δὲν ἦτο ἀναγκαῖον νὰ κατόνομάζωνται οὗτοι (οἱ προανακριτικοὶ ὑπάλληλοι) καὶ ἐν τοῖς ἄρθροις 293-309 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων διὰ νὰ ἔχωσι ταῦτα, ὡς πρὸς τὴν πειθαρχικὴν διάδικασίαν, ἐφαρμογὴν καὶ ἐπ' αὐτῶν (ἀντιθέτως ἔκρινε) ὑπ' ἀριθ. 1631/1961 ἀπόφάσις Σ.τ.Ε) ἀφοῦ ἡ ιδιότης των ὡς προανακριτικῶν ὑπαλλήλων ταυτίζεται, διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους πρὸς τὴν τοιαύτην τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἣν ἀναφέρουσι τὰ ῥηθέντα ἄρθρα τοῦ Ὁργανισμοῦ. Πρὸς ἐπιβολὴν τῆς προσηκούσης (τυχόν βαρυτέρας τῆς τοιαύτης τοῦ ἄρθρου 97 παρ. 1 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων) ποινῆς ἰσχύει εἶναι τὰ κατὰ τόπους Συμβούλια τῶν Πρωτοδικῶν, οἷς παρέχεται ἡ ἐξουσία τῆς τιμωρίας καὶ τῶν, πρὸς οὓς οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, ὡς πρὸς τοῦτο, ἐξομοιοῦνται, Εἰρηνοδικῶν, Πταισματοφικῶν, τῶν γραμματέων, τῶν Συμβολαιογράφων, ὑπογραμματέων καὶ κλητήρων. -

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 224 παρ. 2 τοῦ ῥηθέντος Ν.Δ/τος 3365/55, καθ' ἣν πειθαρχικά παραπτώματα τελεσθέντα παρ' ἀνδρῶν Χωροφυλακῆς εἰγόντα τὴν ὑπη-

ρεσία ἄλλων ἀρχῶν καὶ προβλεπόμενῃ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἢ
εἰδικοῦ νόμου καὶ βεβαιωθέντα παρὰ τῶν ἀρχῶν τούτων, τιμω-
ροῦνται πάντοτε παρὰ τῶν προϊσταμένων των, πρὸς οὓς γνωστο-
ποιοῦνται καὶ οἵτινες ὑποχρεοῦνται νὰ ἀσκήσωσι τὴν πειθα-
ρχικὴν δίωξιν καὶ νὰ γνωρίσωσι τὸ ἀποτέλεσμα ταύτης εἰς τοὺς
ἐνδιαφερομένους" ἔχει ὑπ' ὄψει ἀπλοῦς ἀνδρας τῆς Χωροφυλα-
κῆς, ὑπηρετοῦντας εἰς ἄλλας (ἐκτὸς τῆς Χωροφυλακῆς) ὑπηρεσί-
ας καὶ οὐχὶ βαθμοφόρους τῆς Χωροφυλακῆς ὡς ἀνακριτικούς ὑ-
παλλήλους, περὶ ὧν εἰδικῶς διέλαβον τὰ ἄρθρα 117 παρ. 1 καὶ
114 παρ. 2 τοῦ Ν. Δ/τος (3365/55), ὡς καὶ αἱ προαναφερόμεναι
διατάξεις τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ τοῦ Κ. Π. Δ.
καὶ δὲν ἐννοεῖ καὶ τοὺς βαθμοφόρους τοῦ ἄρθρου 117 παρ. 1
τοῦ Ν. Δ/τος, τοὺς ἀσκούντας καθήκοντα ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου
καὶ Δημοσίου κατηγόρου. Ἐκ τούτων δὲν κατηργήθη, ὡς ὑπετέθη,
ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 97 παρ. 4 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστη-
ρίων ἢ προβλέπουσα περὶ ἐπιπλήξεως καὶ ἐπιβολῆς προστίμου
ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως πρὸς τοὺς ἀνακριτικούς ὑπαλλήλους.
Ἡ ὑπ' ἀριθ. 34/1962 γνωμοδότησις τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου
Πάγου, παρεμπιπτόντως καὶ παρέργως πῶς ἐκφρασθεῖσα ἐπὶ τοῦ
ἐν λόγῳ ἀντικειμένου, εἶπε τὸ ἀντ' ἑαυτοῦ: Διὰ ταύτης ἐδόθη
καταφατικὴ ἀπάντησις εἰς τὸ τεθὲν ἐρώτημα-ἂν δύναται ὁ Εἰς-
αγγελεὺς τῶν Πρωτοδικῶν νὰ καλῇ περ' αὐτῶ τὸν Διοικητὴν τῆς
Διοικήσεως Χωροφυλακῆς, ἔτι δὲ εὐθιῶς καὶ ἄνευ διαμεσολαβή-
σεως αὐτοῦ καὶ τοὺς διοικητὰς τῶν Ἀστυνομικῶν τμημάτων
καὶ σταθμῶν τῆς περιφέρειας του καὶ νὰ παρέχη εἰς αὐτοὺς
ὁδηγίαν διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ δίωξιν τῶν τελομένων ἐγκλη-
μάτων, διότι τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι καθαρῶς ἔργον δικαστικῆς
ἀστυνομίας καὶ οὐχὶ ἔργον διοικητικῆς ἀστυνομίας, προλήψε-
ως ἡγουν.-

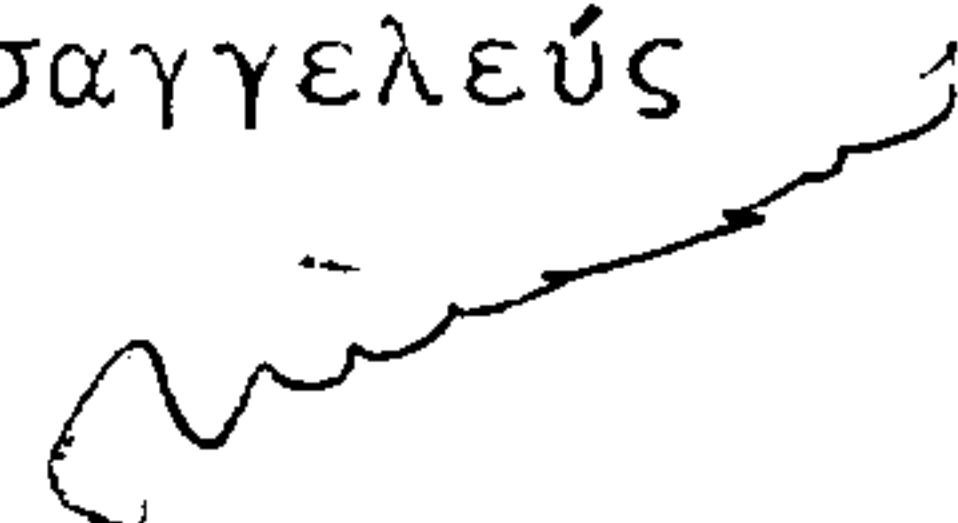
Σύμφωνος τῇ ἀνωτέρω ἐκτιθεμένῃ γνώμῃ ἡμῶν εἶναι καὶ
ἡ εἰδικώτερον ἀσχοληθεῖσα ἐπὶ τοῦ ἐρευνωμένου ζητήματος ὑπ'
ἀριθ. 35/1961 γνωμοδότησις τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου,

είποῦσα, ὡς καὶ ἡμεῖς φρονοῦμεν, ὅτι καὶ ἂν ἄλλως ἔχη τὸ πρᾶγμα παρίσταται ἄμεσος ἀνάγκη νομοθετικῆς ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος διὰ τὴν ἀναγκαίαν συνέχισιν τοῦ μέχρι τοῦδε ἀσκουμένου δικαστικοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῶν προανακριτικῶν ὑπαλλήλων. Ἡ εἰσηγητικὴ ἐκθεσις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ἐπὶ τοῦ Ν.Δ/τος (βλέπε ταύτην ἐν Πανδέκταις Νόμων καὶ Δ/των Σιφναίου 1955 σελ. 1945), οὐδὲν διέλαβε περὶ τοιαύτης ἐπιδιώξεως σοβαρωτάτης μεταρρυθμίσεως εἰς τὸ ὑφιστάμενον σύστημα πειθαρχικῆς ἐντάξεως τῆς Δικαστικῆς ἀστυνομίας εἰς τὴν Δικαιοσύνην, ἥτις καὶ ἀλλαγῆς δὲν εἶναι ἄγνωστος ἐξ ὧν γνωρίζομεν (βλέπε συναφῶς καὶ CODICE DI PROCEDURA PENALE ART.219-234, SILVIO RANIERI: MANUALE DI DIRITTO PROCESSUALE PENALE ἔκδοσις Ε' 1965 σελ. 221 καὶ ἐπ., GIUSEPPE SABATINI TRATTATO DEI PROCEDIMENTI INCIDENTALI NEL PROCESSO PENALE (1953) σελ. 439 καὶ ἐπ., 584 E.B.SCHMIDT LEHRKOMMENTAR ZUR STRAFPROZESSORDNUNG UND ZUM GERICHTSVERFASSUNGSGESETZ TEIL III (1960) σελ. 201, LÖWE ROSINBERG: DIE STRAFPROZESSORDNUNG UND GERICHTSVERFASSUNGSGESETZ (1965) παρ.152 ἀριθ.7).-

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω νομίζω ὅτι κατὰ νόμον ὁ Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν Ἀγρινίου ἀπηύθυνε πρὸς τόν, περὶ οὗ πρόκειται, ἐνωμοτάρχην, ὡς προανακριτικὸν ὑπάλληλον, τὸ ὑπ' ἀριθ.1540/1969 πειθαρχικὸν κατηγορητήριον καὶ ἐκάλεσεν αὐτόν, ὅπως ἐντὸς ὁρισμένης προθεσμίας ἀπολογηθῆ ἐνώπιόν του, διὰ τὰς ἐν αὐτῷ ἐκτιθεμένας πειθαρχικὰς παραβάσεις, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐνεργουμένην προανάκρισιν.-

Ὁ Ἀντεισαγγελεὺς

(Κ,Δ. Παπαϊωάννου)